

Борба

ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ВТОРНИК, 30 АПРИЛ 1968 г.

ГОДИНА XXV

БРОЙ 52—53 (2399—2400)

ЦЕНА 4 ст.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА
БКП, НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕ-
СТВЕНИЯ ФРОНТ
ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ДА НИ Е ЧЕСТИТ СВЕТЛИЯТ ПРАЗНИК

Йордан КОСТОВ

първи секретар
на Окръжния комитет
на БКП

Светъл и вълнуващ, наситен е дъхът на пролетта и възторга на трудещите се идва Първи май — Денят на международната солидарност на трудещите се в борбата против империализма, за мир, демокрация и социализъм. Този ден стана символ на разрухата на стария капиталистически строй, символ на неспиращото обновление на света в името на правдата и благоденствието на народите.

Слял в едно мислите и стремежите на честните хора от петте континента на планетата, утвърденият празник отново ще събере под червените си знамена стотици милиони трудещи се. Всички те в единния строй на своите редици още по-ярко откликват на призива на нашето време за по-крепка международна солидарност на трудещите се за окончателно премахване експлоатацията на човек от човека, за мир и мирно разбирателство между всички хора на земята, за тържеството на социализма.

Победните идеи на пролетарския интернационализъм, синтезирани в крилатия призив „Пролетарии от всички страни, съединявайте се!“, се превърнаха в могъща сила. Делото на интернационализма, на братството между пролетариите от всички страни се разгръща и печелеше победа след победа. Най-великото завоевание на международната работническа класа, най-голямата победа в делото на интернационализма и работническото братство бе Великата октомврийска социалистическа революция и образуването на световната социалистическа система. Днес в условията на съществуващата общност на социалистически държави, изграденото между тях единство върху основата на пролетарския интернационализъм умножава силите на венчик борби против реакцията, укрепва вярата им в тържеството на социализма в целия свят.

Напразни ще останат усилията на империализма да внесе разложение в редиците на световната социалистическа общност, да противопостави националните и интернационалните интереси на народите от социалистическите страни. Анти-съветизмът, идеологическата диверсия на империализма, противопоставянето другите страни и народи на великата съветска страна и нейната Комунистическа партия ще срещнат мощния щит на непоколебимото единство на социалистическите страни.

За социалистическите страни Международният празник на работническата солидарност — Първи май, ще бъде повод за издигане боеви преглед на отвоюваните завоевания и победи в социалистическото строителство. Комунистите и всички трудещи се от социалистическите страни ще манифестират

твърдата си воля непрекъснато да умножават успехите на своя създателен труд, да оказват всеотдайна помощ на освободителните борби на народите, на героичния вьетнамски народ, борещ се срещу империалистическата агресия на САЩ, решително да се противопоставят на замислите и действата на империалистите да създадат нови огнища на напрежение в различни части на света. Те ще демонстрират своето искрено желание и воля за неразривна дружба с КПСС и съветската страна.

Международното комунистическо и работническо движение, световната армия на комунистите ще отбележи празника на бойната солидарност на трудещите се с добри резултати от плодотворната и активна дейност за укрепване на световното единство и сплотеност. Голям принос в това отношение бе проведена през февруари и март т. г. Консултативна среща в Будапеща на представители на комунистическите и работническите партии. На тази среща отново бе проявено единотипие и силен стремеж към сплотеност и солидарност в борбата против империализма. Без съмнение новото международно съвещание на комунистическите и работническите партии през ноември-декември т. г. в Москва ще изиграе решаваща роля за изграждане на това единство.

За трудещите се от капиталистическите страни тазигодният първомайски празник ще бъде ден на проверка силите на работническата класа, на успехите в борбата им срещу хищническата експлоатация, на черпене нови сили за предстоящи класови битки против засилващата се експлоатация, против реакционната и агресия на политиката на своите антинародни правителства.

В нашата страна Първи май тази година идва като празник на забележителни дела, на високи постижения в борбата за изпълнение на поставените от Деветия партиен конгрес големи задачи.

В първомайските часове на празнична радост трудещите хора у нас отново ще изкажат дълбоката си благодарност и най-гореща признателност към великата страна на Ленин и съветските народи за безкористната и братска помощ, която ни оказват в строителството на социализма. Те ще изразят безрезервна си готовност винаги и при всички обстоятелства нашата страна и Българската комунистическа партия да бъдат заедно с могъщия Съветски съюз и не-

говата Ленинска комунистическа партия, да бъдем докрай верни на великото дело на Октомврийската революция, на делото на комунизма.

Доволни и щастливи срещат Първи май трудещите се от Великотърновски окръг. Колективите на промишлените предприятия изпълниха плана за общата промишлена продукция за първото тримесечие на настоящата година 104,4 на сто, като произведоха свръхпланова продукция за 1 191 000 лв. В сравнение с първото тримесечие на м. г. е постигнат ръст 21,1 на сто.

Резултатите от миналата година и тези за първото тримесечие на т. г. ясно потвърждават правилността на партийната политика за интензификацията на производството и повишаване рентабилността на икономиката.

С чувство на достойнство и изпълнен дълг ще манифестират и колективите от строителството, транспорта и търговията, които за първото тримесечие също преизпълниха своите планове.

Много труд, грижи и старание вложиха трудолюбивите кооператори и кооператорки от ТКЗС и работниците от ДЗС за получаване на повече и по-евтина селскостопанска и животинска продукция. Независимо от настъпващото необичайно засушаване през последните два месеца, селскостопанските труженици активно се включват в борбата срещу сушата, те търсят резерви за компенсиране на нанесените загуби и осигуряване изпълнението на своите производствени програми.

Трудещите се от окръга, отчитайки постигнатите значителни успехи в борбата за изпълнение на решенията на Деветия партиен конгрес за развитието на промишлеността, селското стопанство, строителството, транспорта и търговията, имайки предвид и изискванията на 44-то постановление на ЦК на БКП и МС за повишаване рентабилността на икономиката и в чест на 25-та годишнина на социалистическата революция у нас дадохме обещание за предсрочно достигане равнището на показателите на петия петгодишен план.

Под победното знаме на труда и на пролетарския интернационализъм, единни и сплотени около Българската комунистическа партия и нейната ленинска политика, напред към нови победи в борбата за правото и благоденствието на нашия народ, за тържеството на мира и социализма в целия свят!

Да живее Първи май — Денят на международната солидарност на трудещите се в борбата против империализма, за мир, демокрация и социализъм!

Да ни е честит светлият празник — Първи май!

КОВИ ПРЕХОДНИ ЗНАМЕНА

В Държавни захарни завод, Г. Оряховица зам.-министърът на хранителната промишленост Христиан Кънев връчи преходното червено знаме на Министерския съвет и ЦПС за постигнати най-големи успехи в отрасъла. Секретарят на Окръжния комитет на Партията Димитър Стоянов поздрави колектива и му пожела още по-големи успехи в чест на 25-годишния от свободата.

С ПРЕХОДНО ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ на Министерството на транспорта и ЦК на профсъюза е награден Държавното автомобилно предприятие — Горна Оряховица.

ВЧЕРА ДП „ФОТОГРАФИЯ“ — Велико Търново получи преходното червено знаме на Комитета за изкуство и култура и ЦК на Профсъюза на работниците от полиграфията и културните институти.

Първомайски концерт

Снощи във В. Търново се състоя вълнуващ първомайски концерт, на който присъстваха и Йордан Костов — първи секретар на Окръжния комитет на БКП и Данка Иванова — секретар на Окръжния комитет

ЦЕННИ ПРИДОБИВКИ ЗА СРЕДНОСЕЛСКИ РАЙОН

Едва ли някога жителите на Средно село от Златарската община са имали случай да посрещат толкова много и скъпи гости, както в неделя. За да споделят радостта на населението от района, че ето на, дойде ред и сред грудно прохладния Балкан да навлезе благото над богатата — електричеството, а заедно с това да бъде открита и новата малка, но спретната и красива горговска сграда, тук дойдохе Йордан Костов, първи секретар на Окръжния комитет на Партията, Петко Кожухаров, председател на Окръжното ръководство на БЗНС и народен представител в този край, инж. Петко Василев, зам.-председател на изпълкома на Окръжния народен съвет и редица други представители на организацията, предприятия и институти, а също така и много гости от Златарича.

Тържеството беше открито от хор при средно политехническо училище в с. Златарича, който и пълни кратка литературно-музикална програма Доклад за завършените обекти в Средноселски район изнесе пълномощникът на съвета Тодор Брънков. Той подчерта, че в миналото този край е бил съвсем забравен. Не имало дори и телефон. По тричестини часа пеш са въвеждали селя-

ДА ОТСТРАНИМ СЛАБОСТИТЕ В НАПОЯВАНЕТО

Постановлението на Министерския съвет за борбата със сушата мобилизира още повече силите ни. В окръга са по-летни 25 000 дка, повечето от които есенници. Включени са в работата над 100 помпени станции, 180 дждровални машини и инсталации. Ползват се каквито са регулирани в язовирите водни, така също и течащи и подпочвени води. По-голяма част от помпените станции и дждровалната техника работи денонощно. Денонощно по каналите са стотици поливачи и механизатори. Свършена е много работата, но въпреки всичко не можем да бъдем доволни от направеното досега. Темпът в поливането е незадоволителен, а всяка загубена минута е загуба в добива.

Какви по-съществени слабости се допускат?

Основната и най-главна задача за момента е напояването на есенниците. За съжаление по-голяма част от тях не са на браздени, не са подготвени за напояване. В дългите блокове не са прокарани временни канали. На много места се мърят да поливат, като подават вода там само в началото на блока с тръбопроводи или временни канали. Докато водата измине 500—800 метра, минават дни.

В началото на блока се реализира голяма поливна норма, а в края подадената вода е съвсем недостатъчна. Това налага час по-скоро да се прокарват временни канали в неподготвените блокове. Не бива да се правят повече дребни сметки, че се разваля посевът и се пречи за механизирания прибиране на реколтата. Преди всичко трябва да спасим реколтата, а временните канали може да се заринат и преди жътвата.

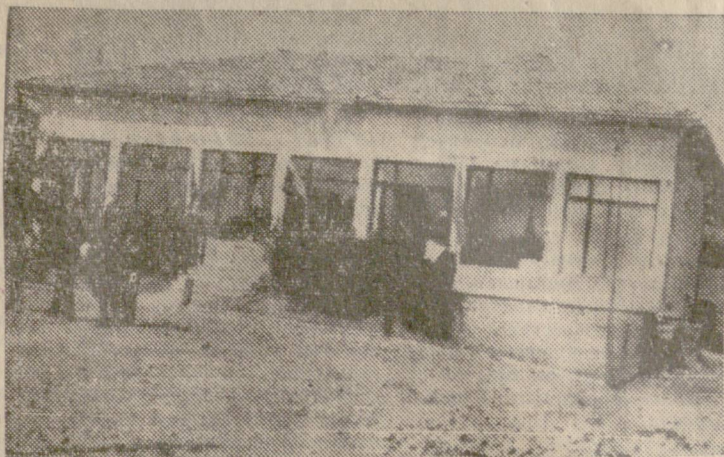
Сушата най-пагубно се отразява на есенниците. На много места напълно съзнателно се насочиха усилията към тяхното поливане, но и на много места се проявя инертност. Така например в ТКЗС — Ресен от 16 000 дка есенници са полети само 5000 дка, а в същото време водата се насочва към цветното, люцерната и други култури, които все пак могат да изкажат. Примери от такова естество има и във Върбовка, Патреш и на други места.

За да се създаде подобра организация в напояването, за да се осъществи равнопоставеност спрямо всички водоизползвателни бяха разработени лимити по стопанства и канали. Много по ТКЗС ги спазват добросъвестно, но наред с тях има стопанства, които си присвояват

права да вземат колкото си искат вода, без да мислят за другите водоизползватели и по този начин проявяват груб егизъм — Ресен, Горна Студена, Павликени, Патреш.

Напояването сега не бива да се организира само на изградената канална мрежа. При наличната дждровална техника по гравитачен път могат да се полее и да се спасят от сушата всички блокове, разположени покрай реки, дерета, водни канали, корекции. В това отношение все още не можем да се похвалим с големи успехи. Течащите води не се използват пълноценно, отводнителните канали не се баражират за изкуствено повдигане на подпочвените води, не се ползват старите куфии, не се правят сондажни кладенци, където условията позволяват това.

Слабостите — прекъсване на денонощното напояване без обективни причини, забавяне на строителството на помпените станции в Язла черна, Горна Студена, Полски Сеновец, Неда и други — трябва час по-скоро да се преодолеят. Трябва да спасим от сушата колкото се може повече култури.

ние до Константин и Девол, медицинската помощ не е била позната. За 24 години народна власт се осъществиха редица мероприятия — пощенска станция, здравен пункт и родилен дом, две нови училища и др. За благодарност на присъстващите здраве и щастие.

С бурни ръкопляскания беше приета телеграма до ЦК на БКП. След това инж. Петко Василев връчи на пълномощничеството един телевизор, подарък от Окръжния народен съвет, с пожелание на Първи май чрез малкия екран да влязат във връзка с далечни земи. Прерязвайки триколорната лента, др. Костов заяви: Да ни са честити тези две придобивки.

Другарите Йордан Костов и Петко Кожухаров засадиха по едно дърво пред горговската

сграда. А в съседство на нея скъпите гости направиха първата копка на нов строеж — фурна — с пожелание да бъде завършена до края на годината.

В първите редици

Любен Маринов ръководител на завод за комплексна механизация — Водолей. Звеното му е класирано на първо място в окръга за получени високи средни добиви през 1967 г. — 381 кг овесеница, 355 кг ечемик и 965 кг пшеница.

Илия Божанов дояр в племенната гравеферма — Бутово, получил през 1967 г. по 4150 л мляко средно от продуктивна крава.

Бевко Георгиев ръководител на бригада за комплексна механизация в Морава, класирана на първо място в окръга за високи добиви и ниска себестойност при основните култури през изтеклата година.

Илия Личев свиневъд в ТКЗС — Страхилово, получил през 1967 г. от 25 свине-майки по 22,4 прасенца.

Ангел Ангелов, свиневъд в ТКЗС — Страхилово, получил през 1967 г. от 25 свине-майки по 22 прасенца.

НАСЛЕДСТВОТО НА ПОКОЛЕНИЯТА

Поколението идва след друго. Всичко от тях взема все повече от дедите и бащите и оставя още повече на синовете. Обогатяват се неперестанно поколенията — и материално, и духовно. По-младите завикват на по-старите за това, че по тяхно време е имало славни борби, а по-старите завикват на младите, че животът им е и ще бъде много и много по-шастлив и осмислен от техния.

В навечерието на Празника на труда се срещнах и разговарях с представители на различни поколения от най-голямото машиностроително предприятие в окръга — ДМЗ „Червена звезда“ — гара Дебелец. В цех „Багери“ при огромната шосмашинна сериозност се застана един от авторите на завода — Нечо Тодоров. Залочил още през 1930 година тази професия в тогавашната частна машинна фабрика в с. Дебелец, той вече тридесет и осем години не се дели от нея. Хубава, славна професия! Дори когато се е работило в изиск, техни и неприветливи помещения със стари и слабо-производителни машини, професията на стругара пак е имала своята привлекателност за любознателните.

С ЕДМОРАЗРЕДНИКЪТ Нечо Тодоров, петдесет и шест-годишният шосмашинист е за пример на по-младите със своята дисциплинираност и трудолюбие. На една и съща машина той е работил в продължение на шестнадесет години. През миналата година са го прехвърлили на нова, съветска шосмашина, която е четири пъти по-производителна от предишната. Но и при старата, и при новата човек и машина са едно цяло. Само така могат да дойдат двестата процента средно изпълнение на трудовите норми и сто и осемдесет лева на месец. До февруари тази година, защото през март не само нормите вече решават въпроса за възнаграждаване. Въведено е многофакторното заплащане, но и при него старият шосмашинист не почувствувал разлика.

— Новият начин на заплащане — заявява Нечо Тодоров — е по-добър. Той изисква още по-сериозно отношение към работата.

Някак непринудено приказката се завърта около къщи. Има какво да го привлича там — две-те внучки на дъщерята. Зетът е на работа далече, чак в „Горубо“. Трудно им е на младите там с децата, затова старите ги взели при себе си. Къщата е така весела с малките! А и сега има повече време. Не е като преди години, когато ветеранът е бил член на Заводския профкомитет. Пенсионира се от тези обществени задължения. За някогашния актив сега най-много напомня сребърната значка. Но и дългогодишната трудова дейност е била възнаграждана с „Народен орден на труда“ — сребърен.

По възраст формовчикът от лекския цех Георги Бастърбов е може би малко рано да бъде причислен към така нареченото средно поколение. Обаче двадесетте години, изминали от деня, в който за пръв път прекрещал прага на завода, дават основа-

ние да бъде отнесен в златната среда. През това време тихият и срамежлив формовчик някак спокойно, може би незабележимо, ден след ден е отдавал своя труд. Толкова тихо и незабележимо, че той, който има такъв голям стаж и е добре квалифициран, не е и поставял въпрос за по-горен разред. Но както обикновено става в живота, дори и на най-скромните и незабележимите да се обрне внимание, по настояване на ръководителите си, Георги този месец вече е подал заявление за полагане на изпит за преминаване в по-горен разред.

На въпроса ми винаги формовчик ли е бил, Бастърбов най-напред кимва с глава, а после обяснява:

— Някога не беше така. Ние, део формовките, същите леехме. Сега само формовките. Така е много по-добре. Пък за условията да не говорим. Преди на ръка се правеше всичко. — И той някак твърде изразително по казва наличната механизация в цеха, която значително облекчава труда им.

Един тих, добродушен човек. Един труженник, който неведнъж е бил излъчван и за ударник, и за най-добър в професията. Един от стотиците, които не блещат с особени, изключителни дела, но без които не може да се върви напред и все напред.

В цех „Транспортни ленти“ става срещата ми с него, представителя на най-младото поколение в завода, стругара Иван Петров. Тук той е вече четвърта година и разредът му е четвърти. С тази категория млади работници обикновено се говори повече за намеренията и мечтите, за бъдещето. Не, не че няма какво толкова да се каже за досегащата им дейност. И Иван е бил определен за ударник за четвъртото тримесечие. И той е един трудолюбив, старателен работник.

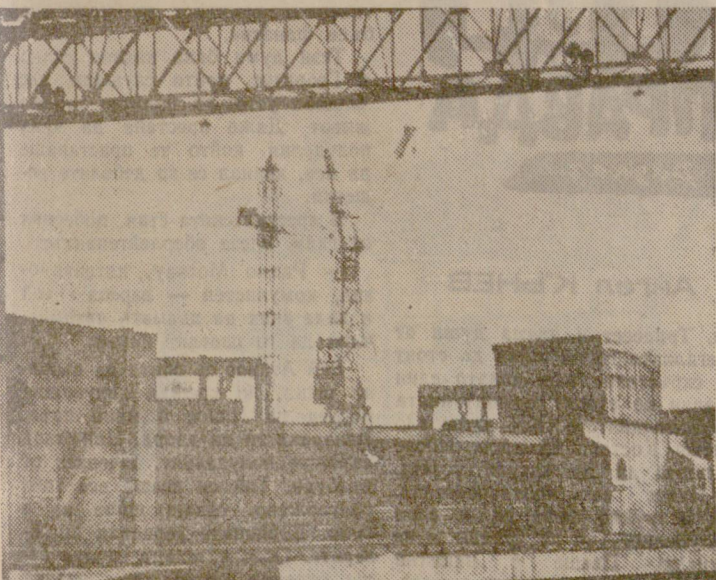
— В гимназията не можах да взема всички изпити — казва Иван Петров като за оправдание — но сега ще запиша техникум.

Трудно е да се определи отскаква какво ще стане по-нататък с младия стругар. Въз всеки случай амбициите са хубаво нещо — те карат човек да мобилизира сили и енергия, да не се примирява с постигнатото.

И с Иван става дума за многофакторното заплащане. У него пък съвсем няма основания за каквито и да било съмнения. Средната му изработка на месец сто — сто и десет лева, през март отскача на 121 лева. Това е достатъчно красноречив показател за количеството и качеството на неговия труд.

— Три срещи с трима представители на своите поколения. Различна възраст, различно битие, а толкова общо в разбирания и дела. Поколението в машиностроителния завод „Червена звезда“ оставят и ще оставят все по-добро наследство едно на друго.

Н. МИНКОВ

Нови, високопроизводителни машини от Съветския съюз, предназначени за Химическия комбинат в Свищов. Сн.: Н. КАЧАКОВ

Кулокранистката

До един от цеховете на завод „Георги Терзиев“ в Свищов излизаша снага тритонен кран. От него денонощно се чува отсеченият ритъм на стрелките. С негова помощ хората произвеждат траверси, така необходими за железопътния транспорт. В тяхното изработване взема участие и кулокранистката Цветанка Диканска, която работи на тритонен кран № 6.

Средна на ръст, с черни очи, в нейния поглед се четат устремленост и готовност за изпълнение на всички поставени задачи. Тя обработва готовата продукция с голяма ловкост и бързина. Винаги е отзивчива и готова да окаже помощ на всеки, добра производственичка е и редовно изпълнява трудовите си норми. Когато е на двадесет години, среднистката Цветанка завърши ва курса за кранисти и ето вече три години работи същата професия и няма желание да се отдели от своя „любим кран“, както казва тя. Това е смисълът на нейния живот — да бъде полезна на социалистическото общество. Упоритият ѝ труд е възнаградил.

Днес Цветанка се радва на обширен и добре обзаведен апартамент в центъра на града. През свободното си време отела грижи за възпитанието на своите деца, чете и обогатява своите познания. Пълна с творчески възможности, тя обича от все сърце любимата си професия.

В чест на Първи май младата кулокранистка се похвалила вече със 107 на сто изпълнение на трудовите норми.

ИОРДАН ГРИГОРОВ

Бригадата на Марин Стоянов

СРЕЩИ В БАЛКАНА

ЕДЪР и снажен като строителни буки, инженер Найден Найденов, ръководител на Костелския горско-технически участък, се изкачва леко нагоре по стръмните пътеки, където неговите хора са заели позиция. . . Задължени, едва го догоняме. Близо петнадесет години непрекъснато е в дебрите на Стара планина.

От Чумерна до Семановски баяр от Семановски баяр до Червен камък, на повече от 60 000 дка, се е разстлал участъкът на Найденов в района на горското стопанство в Елена. Повече от 10 000 дка млади гори, създадени от него, от неговите хора. До бита десетки хиляди кубически метра строителна дървесина, взидана в заводи и жилища в цялата страна.

В ранното априлско утро планинската свежест разтваря широко гърдите. Чезне бързо умората. Вървим нагоре. А долу, където са опрели склонове върховете, впили гъвкав стан една в

друга, бързат към покоя на равнината Трашлийска, Белокравска и Търнашка река. Пролетната фестивална песен на крилатите горски обитатели става все, по-жизнерадостна и бодрост. Опи ва. Унася. Под краката ни хруска сухата шума, изпод която са набили зелените листенца на крехките горски тревни и цветя.

Найденов се навежда и внимателно откъсва нежко, с малки петчели сини венчета цвете и ка го се усмихва, казва с някаква непозната нам към горската при рода обич:

— Незабравка! Каква е дребничка, безпомощна, а толкова хубава! . . . Ето и горската маргаритка е цъфнала. А там, на припека, и аголите. Не е закъсало и глухарчето. . .

Нагоре, към билото на Русе-ва кория, се чуват вече отмерените удари на секирите, острият хрипчав съсък на моторните резачки и от време на време — глъчавата на хората. Тук е заела фронт секаческата бригада на ор

деноносца Марин Стоянов, удостоена с високото звание „Брига-да за комунистически труд“.

С познатата вече любезност и искреност на балканджията ни посреща Марин Стоянов. Представя своите хора. Говори за работата и най-вече за трудностите, които съпътствуват винаги секаческата професия. Редом с по-възрастните — Никола Стоянов, Петър Данчев, Иван Топалов, Нелия Стойков и Иван Драго-нов, тук работят и комсомолците Стоян Ив. Топалов и Никола Николов. Стоян е един от най-

добрите секачи с моторна резачка, ударник на комунистически труд. Той ще участва в състезанието за „Най-добър секач в страната“ и може би ще защити достойно честта на стопанството и окръга.

Стръмни и каменливи пътеки, през коренища и бистри ручей, ни отвеждат на залесения обект „Стручанска река“ с ръководител горският надзорител Иван Кабаков. Тук е залесител-

на семейството, но и приятелите, някои от които е въвел в професията и сега са му колеги. Тук като оляпан камък е легнал на мястото си.

СВОИ И „ЧУЖДИ“

ЗА ЧОВЕКА свои са тези, с които всеки ден създава нещо. Тази връзка е по-силна от кръвната и роднинската, защото тя идва заедно с гордостта, че след като си преодолел трудностите и въпреки тях, си равен с хората.

Овча могила не е кой знае колко далеч от Павликени, но у Петкана Христова, напуснала селото преди повече от 15 години, все още от време на време се връща желанието да си отиде там. Но срещу стремежа към родното винаги се възправят тези 15 години, в които корените на залеленият и са прониквали все по-дълбоко в павликенска земя.

През тези години е била постигната хармоничността, без която поне едно от тях — на майка, съпруга и кооператорка, би останало неизпълнено.

В краевефермата в Павликени, където работи от 13 години — 11 като телчарка и две като гледачка, тя е вече сред свои хора. От чужди те са станали свои, защото в работата те са я опознали. Чрез работата тя е решавала всички трудности в своя живот. А работата във фермата не е от най-леките за жена. Но в замаяна на това:

— На друга работа ако бях, пак щяхме да си построим къща, но нямаше да бъде без заем.

Срещу трудността постепенно да се приобичи към чуждите хора, да ги почувствуваш свои, са се възправяли доводите на ед на жена, с готовност приела своя равен дял в семейството. Нали в Овча могила децата не биха мог-

ната бригада на Стоян Стоянов. Механизацията е дошла на помощ и при тази тежка производствена дейност. С двата механизирани свредли (фрези), монтира ни на моторите на резачка „Дружба“, се изкопават бързо и качествено дупките за засаждането на младите филанки. Едва смогват сърчните ръце на Елена Иванова, Христина Стоянова, Стефка Николова и Пенка Стоянова. Няма шега с четиримата здравящи — Величко Димитров, Стефан Христов, Йордан Никифоров и Величко Георгиев, които работят със свредлите. Трудно е да се надпреварваш с тях. . .

С остър писък и стремителна бързина отсечените огромни трупи се спускат по въжената линия „Ал. Момчев“ към временния склад. Не можахме да видим бригадир на въжената линия Стоян Генов, защото той е и моторист на линията и е някъде нагоре към билото. Не можахме да срещнем всички негови хора — Аврам Илюков, Велчо Добрев, Петър Гърдев и Васил Качулев, но идващите един след друг, дълги и прави трупи говореха за тяхното присъствие, за работата им.

Након предупреди: — Хей, да не забравите това рачите от бригадата на Никола Стефанов и отговорника на склада да Никола Костандинов, защото и в дъжд, и в буря, когато другите се свиват на завет, те продължават да товарят камшиците. За водите, строителните обекти, мините не чакат. . .

Горският надзорител Марин Кукузов, завеждащ разсадника на стопанството, не се разсърди, че трябва най-напред да миене край него, оттам, откъдето започва своя живот гората, а ед ва привечер — на отиване. Под негово ръководство бригадата на Марин Бичваров отглежда годишно повече от 4000 000 филанки — бял и чер бор, дугласка ела, смърч, ваймутов бор и др., задоволява нуждите на стопанството и окръга, дори изнася разсад и в други окръзи.

„Вечерта припада неусетно, Задължени от умората, секават моторните резачки. Стихва глъчавата на хората. Дрямка притваря клепачите. Но не сешат със вековните буки, опрели рамене едла о друга. Зашепват те легенди за варна бран и за героичен труд.

ГЕНЧО МУСИНСКИ

НАЙ-ВЕРНИЯТ КОМПАС

Има ли в живота на хората „добър шанс“, късмет? Може би мъничко всеки от нас различава на него. Струва ми се обаче, че изсъмът е по-скоро едно съчетание на благоприятни обстоятелства с подходяща квалификация на човека, околното състояние. Поне в наши дни това съчетание формира много съдби, поминало е на много хора да видят своята стойност, да намерят мястото си сред другите.

Ще се опитам да подкрепя това мнение с живота на четирима кооператори от павликенския кооператив. Изборът им е колкото случаен, толкова и типичен. Случаен, защото те не са единствени добри кооператори — биха могли да бъдат избрани и други, които в определени моменти и обстоятелства дори ги превъзхождат. Типичен, защото в живота на тези четирима се съдържа основното и за останалите. В такъв смисъл бяха и думите на секретаря на партийния комитет при ТКЗС — Павликени Стоян Въртишки:

— Повече от 3000 са кооператорите в стопанството. Лесно ли е от тях да отделиш някойто и да кажеш: тези са най-добрите? И все пак има един белег, по който хората се различават. То е вътрешното горене, онова изотопност към работата, благодарение на които един излиза начело.

ПРОФЕСИЯТА И ХАРАКТЕРЪТ

КОЛКО години са нужни, за да чуеш от околните: „На него може да се разчита.“ Може би стажът за безрезервното утвърждаване в професията да е различен дълъг за хората, но последният етап на това утвърждаване е полученото самочувствие, че винаги, при всички обстоятелства, можеш да се справиш с трудностите, с които избраната професия ще те облъска. Механикаторът Злати Калинов от Патреш. По-нататък професията е докарала Злати в кариевската МТС, където едва ли е могъл да се почувствува стопанин на машината и земята. И едва когато пак професията го е върнала в родното му село, било постигнато най-доброто съчетание на неговата работоспособност и енергичност, със стимули за работа.

На деветия ден от започването на сеитбата той беше вече надхвърлил 2200 декара. Но в другата страна на баланса бяха деветте нощи, в които сънят е бил само едно внушение за отпочиналост. В четири часа сутринта той е при машината — преди да тръгне към полето, да я прегледа, за да може да й се довери през целия ден. Час по-късно в още недоразбуденото село заглъхва шумът на машината, поела пътя към блока.

Ща му и отчасти е била осъществена от него с една двойсестина от орташката вършачка в Патреш. По-нататък професията е докарала Злати в кариевската МТС, където едва ли е могъл да се почувствува стопанин на машината и земята. И едва когато пак професията го е върнала в родното му село, било постигнато най-доброто съчетание на неговата работоспособност и енергичност, със стимули за работа.

На деветия ден от започването на сеитбата той беше вече надхвърлил 2200 декара. Но в другата страна на баланса бяха деветте нощи, в които сънят е бил само едно внушение за отпочиналост. В четири часа сутринта той е при машината — преди да тръгне към полето, да я прегледа, за да може да й се довери през целия ден. Час по-късно в още недоразбуденото село заглъхва шумът на машината, поела пътя към блока.

КАМЪКЪТ ТЕЖИ НА МЯСТОТО СИ

— РАБОТЕЖ я пушната — разказва трактористът Ламби Нелчев за миньорската работа. — Работих я осем месеца и накрая се уплаших.

Сурово е миньорското племе, строги са неговите закони. За това, който иска да стане миньор, трябва да издържи проверката. А когато е събрал мястото си, нека да го търси още. Бай Ламби бил в мината преди повече от 18 години, когато напуснал родното си село в Свищовско. Като разбрал, че на земята се чувствувал най-сигурно, подчинил се на родената в кръвта на дедите му връзка със земята. Точно тя го довела в павликенското стопанство, защото баша му не се отказвал от своята логика — селянин без земя и без добитък не вири.

Товага, когато се решавало бъдещото местожителство на семейството, бай Ламби работел в Свищовското ДЗС, там се срещнал и не се разминал с бъдещата си професия. И сега с удоволствие си спомня за първите крачки в нея, когато изсичали тръстиката край Дунав.

Вече е напълно павликенчанин. С този град го свързва не само домът, осъществявателните желания

ли да продължат учението си, без да се откъснат рано от родния дом? Нали и на родителите би било по-трудно да се грижат за тях? Но въпреки тези доводи, приобщаването не би могло да се осъществи, без трудолюбие, с което е отишла при хората. Дори и в часовете за почивка, хашпала на крак или само с една чаша ръка, защото в другата е плетиво, то пак бърза. В края на краищата жената винаги си има свои, чисто женски задължения, особено когато е майка.

НАЙ-ГОЛЯМАТА ПЕЧАЛБА

ОПЪРЛЕНОТО му лице издава професията — само механизаторите съпътстват „хвация“ толкова рано през пролетта. За неговите 29 години 10 години стаж на тракторист не е малък. В началото прикачачеството е било само един изход за юношата, който приятелите са трактористи. От естествено желание да бъде с тях се определила бъдещата професия на Васил Петров от Нелан. Тя му е дала най-важните неща — приятел, които си разбират от приказката, чувството, че е необходим за стопанството и не най-маловажното — над 2000 л. доход в годината.

И най-важната най-голямата печалба от тези години — така да привикнеш с машината, че да не можеш да си представяш живота без нея.

Нужно ли е да бъде продължен уводът? Достатъчни ли са те четири съдби на наши съвременници, за да се потвърди мнението, че в живота трябва да се върви с верния компас — труда?

НИКОЛИНА ЯМБОЛИЕВА

СППМ „КИРО КОНАРОВ“ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

Младият трудов колектив на предприятието посреща БОЙНИЯ ПРАЗНИК НА ТРУДА И МЕЖДУНАРОДНАТА СОЛИДАРНОСТ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ — 1 МАЙ, с преимзпълнен план.

Ръководството на предприятието изказва благодарност на всички работници, служители, инженери, техници и служители за постигнатите трудови успехи, като им пожелава здраве, много щастие и нови трудови победи.

ПЪРВОМАЙСКИ ПРИВЕТ НА НАШИТЕ МНОГООБРОЙНИ КЛИЕНТИ!

ЗГТ „МЕТАЛУРГИЯ“ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

ПАРТИЙНОТО,

СТОПАНСКОТО,

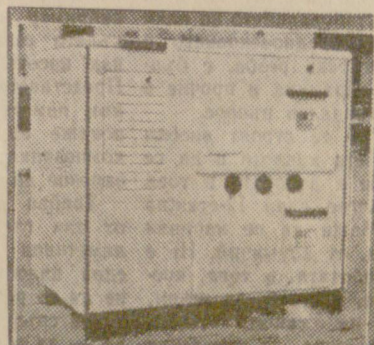
ПРОФСЪЮЗНОТО И КОМСОМОЛСКОТО РЪКОВОДСТВА ПРИ ЗГТ „МЕТАЛУРГИЯ“ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

ПОЗДРАВЯВАТ

своите работници, служители от завода и многобройните си клиенти от цялата страна по случай ПЪРВИ МАЙ — бойния празник на труда, и им

ПОЖЕЛАВАТ

здраве, лично щастие и нови трудови успехи.

Емилиян Станев за Велико Търново

ИЗКАЗАНИ СА мненията да се продължи градът край Света гора. Аз не мога да си представя, че градът трябва да продължи в тази посока. Това значи да се разкъса. Света гора е едно историческо място и трябва да си остане като един факт. Смятам, че Велико Търново трябва да прескочи Севлиево и да поеме да поеме да се издига по тия скатове. Така ще се образува една подкова, която пак ще слеза този амфитеатрален характер на града и ще се получи един много по-завершен вид, една физиономия на града, която може да се обхване от една височина.

сиво, отколкото от Варуша.

Представте си тези светлини вечер, които изглеждат от Варуша, че се издигат по Пихмана и образуват една дъга!

Второто нещо, което особено ме дразни, това е тълът пред „Балкантурист“, невъзможно куче за каквото и да било движение. Има едно здание там, срещу съдебната, по посока към Самоводския пазар. Ще излезе една скала отдолу, да се изуча един барелеф, в който много по-внушително ще бъде представено обесването на Джамджията и цялата Велюва за вера, а на мястото на паметника да се сложи едно кареце, заобиколено с ниска желязна ограда и една постоянно пламтяща светлина. Ще се оправи това движение. Аз не мога да си представя, че няма пари да се разруши това здание или че то е толкова важно. В него не се помещава кой знае какъв институт.

Друго: като гледам Велико Търново от Света гора, мисля, че търговската улица, която

никога наричаха „Офисерска“, защото там живеяха повече офицери, е тясна. По нея трудно се движат превозните средства. А те ще станат в бъдеще още повече. Затова мисля, че би трябвало да се разрушат от южната страна ако не всички, то поне повечето от сградите. Ще се открият тераси, върху които могат да се построят било къщи, било туристически заведения, кафене, ресторанти.

Цялата тази площ да се засади с цветя, които върху профила на Велико Търново ще образуват не една непрекъсната конвенционална, банална линия от цветове, а разкъсана и ще даде възможност на туристите, пък и на гражданите, които вървят по тротоара, да се любуват на Янтра, на Света гора и т. н. Така и движението ще се разшири и ще се получи една много по-ефективна улица.

Да не се забравя, че Велико Търново е преди всичко туристически център и трябва да се прави всичко да се украсява, а не да се затъмнява красотата му. Когато човек търси красивото, той понякога е много безмилостен. В смисъл — и построеното може да се махне.

Четвърти въпрос, ако е четвърти изобщо, това е, че народът иска да види застроен Царевец, иска да види палат, да види Патриаршията. Сега като го погледнете, въпреки всичко, тук е руина. С една стена и с един консервиран там основни на Двореца, на църквите, които сега откриваме, и на Патриаршията не може да се направи внушително впечатление. Ние няма да задоволим българина, който иска да види славното си минало.

Аз съм на страната на народа, който казва: „Възстановете двореца и не ме интересува дали е автентичен, дали е оная, която някога е съществувала!“, защото ние никога няма да вземем това, освен ако се надяваме да открием някакви тайни архиви, рисунки, в кавички казано — да видим, да не вярвам.

Това, разбира се, не е въпрос на великотърновчани, а държавен, общонационален. Необходими са много пари, за щото възстановяването на един дворец от Средновековието и то с българска резба, с българската керамика и прочие е чисто национален въпрос.

И да не се строят високи здания! Сега каквото и да се говори, не е работата в това да се вдигне една 12-етажна сграда. Може да се направи от стъкло, от алуминий. Не е в това работата, а това, което е наше, което е да речем, линията на нашата стародлавишка къща, да използваме архаичната къща и да строим в този стил нещо оригинално. Оригинално е много трудно. Другото го има в цяла Европа. На високото, което ще се построи, колкото и да е високо то и да гледаш оттам, няма да видиш по-кра-

НОВОТО В НОВО ГРАДИЩЕ

НОВО ГРАДИЩЕ ме посрещна с новите си къщи, с буйната зелена гора, с подредените като момински дворове ниви, с усмихните на хората си. А колко много радост дъха от обветрените лица на новоградищенци, на тези пословично трудолюбиви кооператори, които направиха крадмаришката стъпка по пътя на наистинно и благоденствие! Те преобработиха до неузнаваемост земята на ледите си, превърнаха я в истинска райска градина.

А беше време, когато същата тази земя, ширнала се по високото плато на Ново Градище, се използваше току-речи само за паша на омирисания добитък. Тази земя можеше да издига човек от коравата и гърд, разявявана с допотопното дървено рало. Не достигаше хлябът на хората, недомъкът бе вечният спътник във всяка къща. Немощта прокуждаше мъжете по гурбет. Пролет ли пукнеше — хукваха кой къде очил видят да надне кой настъпва. Чак в късна есен се завръщаха стопаните на нерадостните къщи при жена и деца — мъщата си да изплатят. С непосилната полска работа се нагърбиха жените, които превинаха гръб над ралата, а мъжа теглени от мъряните кравички.

Но така беше някога...

СЕГА идете в Ново Градище, радостта на хората да споделяте, да се напълнят с драгост сърцата ви.

Хубавото в Ново Градище блика на всяка крачка. То препълва домовете и душите на някога измъчените хора. Където и да отидете сега, все засмени лица ще срещнете. Отдавна се прибраха гурбетчиите. Привлече ги новостта да работят кооперативно, под родна стряха ги събра. И им даде в ръцете златно имане.

И в най-смелите си мечти местните хора не са си представяли такъв богат брегет от някога

бедната земя. Друга е сега земята, с богати дарове дарява. Преобразиха я яките мишци на новоградищенци и машините на кооперативното стопанство. Годишният приход на стопанствата е над 120 милиона. Надпреварват се хората по-голяма къща да издигнат и по-новому да я уредят. Запирнаха камоните с новите мебели, с гардеробите и електрическите пейки, с хладилниците и телевизорите, с прахосмукачките и радиоапаратите. Сто петдесет и два станаха радиоапаратите в Ново Градище, в това сравнително малко, полубалканско село; десетки са телевизорите.

Път не минаваше в този отдалечен от градовете край. Сега по асфалтираните шосета, които прорязват вековната гора, редовно пълят автобуси, профучават леки коли.

Гордост за Ново Градище е и новата кокетна училищна сграда, извисила снага в центъра на селото. Това е средното основно училище, в което се учат децата от селото, от Любени, от Мирново и от Кавлак. Старата сграда — масивна и здрава постройка — е превърната в общежитие за учениците от околните села. В него спят децата, в него се хранят, а дойде ли събота, потеглят за родните си места с осигурен от стопанството превоз.

Стара е славата на тукашните животновъди. Ваки стада пасат овчарите, кравите са едни от най-високопродуктивните в цялото Асеновско кооперативно стопанство. С препълнени от радост сърца животновъдите изпратиха миналата година: И с пълни кесии посрещнаха новата. Овиевълът Йордан Александров получи за труда си чисти 2340 лв., другарят му Стефан Първанов — 2020. По над 2400 лева взеха краварите. „Хороводец“ сред тях ста на Георги Ненков с 2870 лева. След него са Ненко Стефанов — 2843, Марин Йорданов — 2732 лева и още колко много други.

За насърчаване на раждаемостта

Населението на Елена посрещна с интерес и благодарност неотдавнашните мероприятия на Партията и правителството за насърчаване на раждаемостта. Нов израз за тези грижи и изпълнение на партийните и правителствените указания са реше-

Към новото в Ново Градище стада и образователен здравен дом, който разполага с 12 стаи, с обзаведени кабинети и консултации. И с топли грижи на здравните работници...

На площада изникна и друга хубава бяла постройка. Това е търговската сграда (на снимката), най-оживеното място в селото. В двата ѝ магазина има какво ли не. Обширният ресторант вечер се пълни до краен предел. От народ гъмжи и в лятната градина. Нова е и фурната Нова е и главната улица, асфалтирана и с тротоари.

Не са хората в Ново Градище от тези, дето се примиряват с постигнатото. Сега започват нов строеж — модерна битова сграда на стопанството с просторна сладкарница, с хубава автокачалка. Но погледите на предприемчивите жители на селото са отправени далеч по-напред. И ако се съди по пламъка, който гори в очите им, хубавите помисли за още по-смели завоевания ще бъдат претворени в живо дело. Защото това са хората, всеотдайни творци на епичното ни време.

Николай КОТЕВ

Син на Еленския балкан

Има една бледожълта „Волга“ 05—32 в „Лек превоз“ към клон на ДАП — град Елена. Ако ви се отдаде възможност да пътувате с нея, вие сте щастливи. Ще разберете това още преди да влезете в колата, когато водачът и Кирило Василев енергично ще отвори вратата и любезно ще ви покани да влезете. И ще ви спечели още в първите минути, ще промени веднага мнението ви за шофьорите (ако, разбира се, сте негодували някога от тях) и ще тръгнете учудено с този шофьор по пътищата на миналото, настоящето и бъдещето.

Аз бих го нарекъл отличен екскурзовод, с влюбени очи за красотата на Родината ни, поет, човек, отдаден на хората и готов да им носи само радост. Единстински син на Еленския балкан.

„Не, аз съм само шофьор — веднага бърза да добави Кирило, — и има много по-добри от мен в клон!“

Кирило, ти си вече 25 години зад волана. Хиляди километри бели и черни пътища се виждат зад гърба ти. Аз зная, че под ревера ти блести сребърната значка на ЦСПС, получи паспорт на трудовата слава и юбилейната значка. Не си ги окаял на ревера си, защото не обичаш да се кичиш със слава, но ти ги заслужаваши.

Ти обикаляш по пътищата на Родината и виденото и чуто не оставя само за теб. Докато колата ти прави претой, ти славиш върху волана белия лист и споделяш с читателите на „Борба“ възторга и разочароването си от хубавото и лошото. И това значение. Помниш някои от материалите ти и с учудване се усмихвате на находчивостта ти. За активната ти дописническа дейност на родният орден на труда — бронзов може би не е достатъчен...

Карай по асфалтовия път напред, тананикай веселата си песен, а аз ще се върна малко назад в скупената къщичка на дядо Васил сред оня ровък дечурлига — десет бяхте, нали? Шест момчета и четири момичета. Не си дождахте. Десет гърла са гонили. И цяла нощ да чука дядо Васил в кундуружничката, пак не стигат пустите пари.

И ти още на седем години „релетна с ремък наперса със зелен цвят и тръгна из градината да прителчелаш някой и друг лев. Чукаше често и калните подметки в общарничката на баща си. Когато завърши прогимназия, три години разнася из града вестичките. Нали още помниш как викаше из градината: „Варненска, поща!“

Но една голяма мечта те вика да тръгнеш по пътищата, да гледаш и слушаш.

През 1941 година претметна кондукторската чанта и стъпи на първия автобус в Елена. Като мечта кацна тя на рамото ти. Спеше в колата в пек и студ с оксаната шубичка, но дъхът на бензина те погоява, а моторът пее песен: „Кирило, ще седнеш ли зад волана ми някога?“

И само след две години, след завръщането си от казармата, ти седна зад волана, за да не го изпуснеш до днес.

Кирило, ти така хубаво ме воюваш! И съм спокоен, защото знам, че нямам нито една авария, нито една катастрофа. Приятно ми е с тебе. А вж и такава бунара от цял пролет. Въртът разрошава зелените перчици на крайпътните дървета, пичка си хубава музика и съжалвам, че пътят вече свършва.

Искам да ми разкажеш за баба Тодор Никифоров — горкият работник от Веселина, когато ти спаси от смъртта. Изглежда много сериозно е бил ритнат от кола в главата. Сигурно си летял с бясна скорост към Великотърновската окръжна болница в оная нощ.

— Ами лекарят казва, че се касаело за минути. Болеше го човека, више като куче в колата. Ритане, чуни ей това, странично стъкло. Вързах го с въже и пак карах. Цяла нощ стоях в болницата, за да разбера какво ще стане с човека. Като го чудох оздравя. Един ден влизам в ресторантичото в Минда. Гледам, бай Тодор седи на една маса. Като ме видя, скочи:

— Станете! — вика на всички в ресторантичото. — Тук валя за спасител! — Поръча на всички да пият за мое здраве. Обявих публично за свой кръстник. След време му се роди син, когато кръсти на мое име — Кирило. Има ме като роден брат.

Няма да забравя и баба Донка от махала Гърдевици. Та нали Кирило след тежка злополука откарва мъжа и в окръжния град. Забривала бабичката от мъка да вземе със себе си пари. Кой ще ѝ помогне? Пак Кирило. Дава ѝ пари, помага да отнесат цялото в болницата и стои два дена в града да ѝ помага.

Да говорим още за Кирило? Не, нищо не съм казал. Това бяха само думи за делата му.

Гледам това четиридесет и осем годишен мъж — младолик, съвсем не отговарящ на годините си, винаги весел и услужлив и си мисля, че секретът на младостта му се крие в тоя жизнерадостен характер.

Чудя се кога намири време да се справи с толкова работа. Дългогодишен партиен отговорник на партийна група при пътнически превоз на ДАП, член на профкомитета, член на комисията за народен контрол в предприятиято.

Той е баща на двама сина, единият ученик в Механотехникума в Горна Оряховица, а другият — Елена. Но както казва народът, крушата не пада по-далеч от дънера. И двамата приличат на баща си — инициативни, трудолюбиви. И това раба Кирило, раба и нас.

Слизам от колата. Влизат други пътища. Завиждам им. Кирило натисва класката с юзгата на всички негов сигнал, махва ми с ръка и пак засиява, се подава през прозорчето и вика:

— Човекът е човек, когато е на път! Нали така беше? На добър път, Кирило!

Христо МЕДНИКАРОВ

нията на производствения комитет на Промкомбината в Елена, взети в навечерието на Първи май.

След Международния ден на труда и работническата солидарност всяка бъдеща майка до навършването на едногодишна възраст на детето ще получава във всеки работен ден закуска в размер на двадесет стотинки. Освен това за децата на работниците и работничките

от предприятието ще се осигуряват по един литър мляко и издръжката на децата в детските ясли до навършване на тригодишна възраст. Пак след Първи май т. г. на всяко второ дете, чието майка или баща работи в промкомбината ще се поднасят комплект бельо и вълогова книжка с 30 лева. А на всяко трето живородено дете след петнадесетия ден ще се отпускат по 150 лева.

— Това може да стане, ако не съм тук! — изпъчи се Никос и се обърна към Гостина. — Виждаш ли го нашия чорбаджия? Готов да убие другаря си, за да си спаси кожата.

— Момче — преглътна обидата бай Атанас. — Ти знаеш кой ме е изпратил тук и за какво. Аз нямам право да кажа истинското си име, нямам нито определена професия, нито местожителство. Не мога да разполагам и със собствения си живот. Шом е тъй и кожата, която е на гърба ми, и тя не е напълно моя...

— Костаки издържа на изтезанията — продължи Никос, — за да бъде уби, от другарите си... Това ли заслужа?

— Ако не предприемем нищо, без това той като теб и мен ще бъде треп!

— Предпочитам да умра от немски куршум като герой. Дори мечтая за това...

— Революцията — прекъсна го бай Атанас — е като всяка друга работа. Захващаш ли я, трябва да я доведеш докрай, трябва да успееш. А шом успяваш — значи добре се трудил. За революцията героин, които умираха самоопелно, не са нужни. Истинският комунист не може да бъде фанатик.

Тези думи бяха казани силно и Георгиус, който слушаше със зяпнали уста, ги запомни за цял живот. Даже престана да чува полуделия, който не преставаше да пее, хванал се за дебелите рещетки.

В арестантската стая, побеснял от гняв, влезе оберлейтенантът.

— Радио Москва, интенантнал, комунист — изрева той и даде знак на двамата автоматчици да ги изведат навън.

Бай Атанас се опита да възрази нещо, но срещна ливуващия поглед на Никос и мина пръв. Изкараха ги на двора. Най-отзад вървеше полуделият, зачервен от възбуда. Той си пееше все така възторжено, сякаш нищо не е било. Войничите заредиха шмайзерите. Оберлейтенант Шулце беше отворил уста да извика „фюер!“, когато се случи нещо неочаквано. Хлебарят се навезде мигновено, взе от земята някаква дебела снопена дъска и с рязък удар разби главата на лудия. Той падна възник, но устата му продължаваха да шептат нещо. Въпреки ужасната гримаса. Бай Атанас побърза да му нанесе вурри удар, да съкрати мъките му.

Немският офицер даде знак на войничите да почакат и се усмихна широко и самодоволно:

— Гут! Гут!

После посочи с ръка някъде към хлебарницата и извика от сечено:

— Марш! Шнел!

Тримата тръгнаха бавно по кривата улица, без да продумат. Най-отзад крачеше бай Атанас. Той усещаше как двамата младежи избързват все повече и повече, вероятно погнусени от дейността му. И му стана безкрайно тежко, толкова тежко, че му се искаше да се върне през дълата на немските шмайзери. Тези момчета — помисли си той — никога няма да разберат, че пайочковата от всички революционни своята сурова правда. После тръгна напред и като погледна пред себе си, чудна топлина изпълни сърцето му.

На въгъла, седнал върху един каменен зид, го чакаше Георгиус — блед и мъглян, ...

Ангел КЪНЕВ

ЗАБАВНА СТРАНИЦА

АНКЕТА

Родителите и порасналите деца

Анкета е предназначена за родители, чиито деца са на възраст 15-16-17 години. Ето осем сценки, показващи ежедневните „конфликтни ситуации“. За всяка от тях се предлагат три варианта за отговор: А, Б и В. Изберете най-близкия ви по характер отговор, тази фраза, която най-непосредствено бихте произнесли при подобна ситуация. Отбележете си със знак на кой отговор се спирате.

1. ЗАВЪРШАТЕ СЕ В КЪЩИ ОТ РАБОТА. ИСКА ВИ СЕ ДА ПРЕГЛЕДАТЕ ВЕСТНИКА ИЛИ ДА ПРОЧЕТЕТЕ КНИГА. НО ВАШИЯТ СИН ИЛИ ДЪЩЕРА СЛУШАТ В ТОВА ВРЕМЕ ДЖАЗОВА МУЗИКА.

А. Веднага изключи тази музика!
Б. Изключи музиката! Главата ми се замаива от нея. Не виждаш ли, че мисля да чета.
В. Слушай, хайде да се уговорим: аз ще прегледам вестника за около половин час, а

ти да изключиш през това време музиката. После ще слушаш своя джаз.

2. СИНЪТ ВИ НЕ СЕ Е ПОДСТРИГВАЛ ДЪЛГО ВРЕМЕ, ТОВА ВИ ДРАЗНИ И МУ КАЗВАТЕ:

А. Веднага тръгвай за бръснарницата! Не ми трябва менне клоун в къщи.
Б. Как не те е срам да ходиш такъв. Нали вече започна да се заглеждаш по тебе. Ето ти пари и веднага върви да се подстригваш.
В. На сина си нищо не казвайте за причестката. В замяна на това говорите в негово присъствие на баша му (на майка му), че модата на дългите коси вече е отминала, че не е естетично така и т. н.

3. ДЪЩЕРА ВИ Е СКЪПИ ЗА РОКЛЯТА СИ, НО ТОЛКОВА, ЧЕ ВИ СЕ СТРУВА НЕПРИЛИЧНО. ВИЕ И КАЗВАТЕ:

А. С такава дреха няма да излезеш! Облечеш ли я, представям си какво ще правите,

където отиваш.

Б. Шо за рокля?! Преоблещи се! Иначе никъде няма да излезеш!

В. На тебе не ти прилича тази рокля. Късото показва повече краката ти, а те не са от най-красивите. Впрочем огледай се в огледалото. Моят съвет е да не излизаш в този вид.

4. МОЛИТЕ ДЪЩЕРА СИ ИЛИ СИНА СИ ВЕДНАГА ДА ОТИДЕ НЯКЪДЕ ПО ВАША ПОРЪЧКА. ОБАЧЕ ТЕ ОТКАЗВАТ. ВИЕ ПОДРАЗБИРАТЕ, ЧЕ ДЪЩЕРАТА ИЛИ СИНЪТ БЪРЗАТ ЗА СРЕЩА.

А. Мене не ме интересуват твоите работи. Веднага тръгвай да направиш това, което искам!

Б. Ти все пак си длъжна да направиш това. Понякога трябва и да ми помагаш.

В. Взаимно започвате да обмисляте различни варианти, така че и работата да бъде свършена и за срещата да

има време.

5. БАЩАТА ЗАВАРВА СИ НА СИ ДА ПУШИ (БАЩАТА САМ Е ПУШАЧ).

А. Как, ти пушиш?! На тази възраст?! Хвърли цигарата!

Б. Откъде имаш пари ти за цигари? Сигурно пушиш от моите. Ето защо значи моите изглеждат! Ами като пушиш от такава възраст, по-нататък какво ще стане.

В. Лошо правих, че прикушвах с тютюна. Ако аз на младини извърших тази глупост и започнах да пуша, то не значи, че и ти трябва да я направиш.

6. ДЪЩЕРА ВИ ИСКА ДА И КУПИТЕ СКЪПИ ОБУВКИ. ВИЕ ОБАЧЕ НЯМАТЕ ПАРИ ЗА ТОВА И ОТГОВАРЯТЕ:

А. На такава възраст — скъпи обувки... Гледай ти какво й се приискало!

Б. Ти винаги искаш най-скъпите неща. А откъде да вземем пари? Ше ходиш със старите си обувки.

В. Сега нямам пари. Като получа премия или заплатата, ще поговорим.

7. ЗАВАРВАТЕ ДЪЩЕРА СИ В КАФЕ-СЛАДКАРНИЦАТА В КОМПАНИЯТА НА НЕПОЗНАТ МЪЖ, ТВЪРДЕ ПО-СТАР ОТ НЕЯ.

А. Приближавате тяхната маса и казвате: „Хайде в къщи! Там ще поговорим!“.

Б. Приближавате масата им, извивате се за безпкойството и казвате на дъщеря си, че в къщи нещо се е случило и тя трябва веднага да дойде с вас.

В. Излизате от кафе-сладкарницата. В къщи водите разговор с дъщеря си и й забранявате да се среща с този човек.

8. СИНЪТ ИЛИ ДЪЩЕРА ТА ТРЯБВА ДА ИЗМИЯТ СЪДОВЕТЕ, НО ВМЕСТО ТОВА ТЕ ГЛЕДАТ ТЕЛЕВИЗИЯ.

А. Веднага вземи да измиеш чиниите!

Б. Майка ти е болна, а ти даже съдобовете не измиваш. Да не исках аз да се заложа с това.

В. Не забравяй като свършиш телевизионното предаване да измиеш чиниите. Ех неприятно е, но е необходимо да се направи.

Ако болшинството от вашите отговори са към „А“ група — вие често постъпвате твърде сурово и за приятел вашите деца, извинете, не ви смятат.

Ако вашите отговори по-вечето са към група „Б“, вие не сте много последователни в отношенията си към децата. Необходимо ви е повече да обмисляте поведението си към тях.

Ако отговорите ви са предимно към група „В“ — вие изисквате твърде малко от своите деца, а това може да бъде опасно за възпитанието им.

Най-добре е, ако резултатите са 3 и 5 за групите „Б“ и „В“. Преимуществото явно е на група „В“, но това означава, че вие се стараете да запазите авторитета си пред порасналите вече деца и да изградите с тях дружба като по-голям приятел.

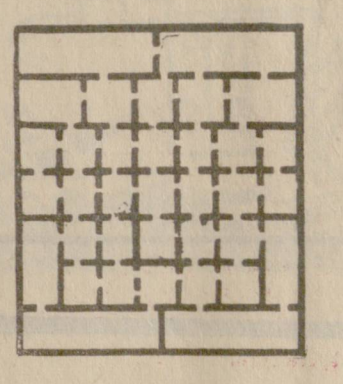
ВОДОРАЗНО:

1. На влака стои отпред, а на футболната таблица отзад; 6. Обратното на НЕ; 7. Нощно заведение, в което се трудят нетрудещите се; 8. Възглас пред първомайската трибуна; 10. Силни карти; 12. Плат за работен костюм; 13. Отклонение насам или натакъ; 15. Ако не сме ние, ще са...; 16. Не ги ли излъчвам, манифестираме последни; 18. Шапка с пискюл; 20. Човек 1; 22. Той направи маймуната човек; 24. Обаяние; 25. Дума, неприятна за Джонсън; 26. Вид папагали; 28. Такъв става, който обича труда; 29. Колелото се крепи на нея; 31. Инициали на наш поет; 32. Френска буква; 33. Първият летец (мит.); 34. Организирано работническо недоволство.

ОТВЕСНО:

1. Капиталистически прием за масово удовление на работниците; 2. Лирическо произведение; 3. Футболист — „ударник“ от „Етър“; 4. Наш ежедневник; 5. Край нашето село минава...; 7. Вид увеселение — радост за младите, кахър за родителите; 9. Отечество; 11. Временно строително съоръжение; 14. Той на шопски; 17. Сладко като...; 18. Виден наш строител; 19. Машина; 20. Клуб на дяволи; 21. Пречи на работата; 23. Труден герой; 25. Пролетен месец, чийто първи ден е велик празник; 27. Макара; 30. Не е гладен; 32. Начало на лятото; 34. Съставил: Ст. ЦАЧЕВ

СКРИТОТО СЪКРОВИЩЕ

Рисунката представлява плана на подземното на замък, в едно от помещенията на което владетелят скрил всичките си богатства. След смъртта му наследниците намерили завещание, където се посочвало как да се намерят скритите в подземното съкровище. За това било нужно да се влезе в едно от краишните помещения на подземното и оттам да се мине през всички врати на подземното само по един път. Тази врата, през която последно се премине, отвеждала до съкровищата.

ПСИХОЛОГИЧЕСКА ЗАДАЧА ЗА ФУТБОЛИСТИТЕ

За първенство по футбол в един район се състезават шест отбора. Всеки отбор играе с другите по един път. Първенството се води в продължение на пет съботи, като всяка събота се играят по три мача.

Първата събота „Орел“ победил с много точки „Метеор“.

теор“; втората пак „Орел“ победил „Искра“; третата събота „Искра“ надиграла „Вимпел“; четвъртата събота „Лястовица“ изкарала равен с „Метеор“.

С кой отбор е играла „Стрела“ в последния четвъртък?

ОТГОВОР: „ОРЕЛ“

НОВО • НОВО • НОВО

В Пилзен е изработена технология за бърз строеж на едносемейни жилища. Постройката — от основите до покрива — е всички необходими междинни стени и стълбища — се издига чрез специални машини само от шестима работници в три сменни. Механизацията се монтира за 16 часа.

ни стени и стълбища — се издига чрез специални машини само от шестима работници в три сменни. Механизацията се монтира за 16 часа.

МОДАТА В СЛУЖБА НА СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

— ЕИ ТОВА ДА ТИ ПОДПЛАШИ ГАРГА ОТ ВОСТАН, ЧЕ ДА И СЕ ВЗЕМЕ АКЪЛА...

ДОБРЕ, ЧЕ НЕ Е ЖИВ ГЪТЕ

П. 1902 година прачуто-то стихотворение „Нектюрно“ на Гъте е било преведено на японски. Девет години по-късно един французин, като смятал, че това е оригинално японско произведение, го посвещава от японски на френски. Гадая то бива отново преведено на немски от германски преводач на източна литература и бива гоместено като „Японска нощна песен“ в едно германско списание.

40 МИЛИОНА НЕГРАМОТНИ В ПОВЕЧЕ

През последните 10 години броят на неграмотните между възрастното население на света не само че не е намалял, но е увеличил приблизително с 40 милиона души. В Африка след населението от 15 до 44 години неграмотните са 94 милиона, в Северна и Южна Америка — 34 милиона, в Азия — 243 милиона и в Европа — 9 милиона.

НЕБЕСЕН ДАР

Едно живо агънце паднало от небето право на масата на калабрийския селянин Назари, когато в двора му празнували сватбата на дъщеря му. Неговата радостта на стопанина била кратка: веднага след агнето на масата се спуснал огромен орел и за учудване на гостите отнесъл падналия от небето дар.

АФОРИЗМИ

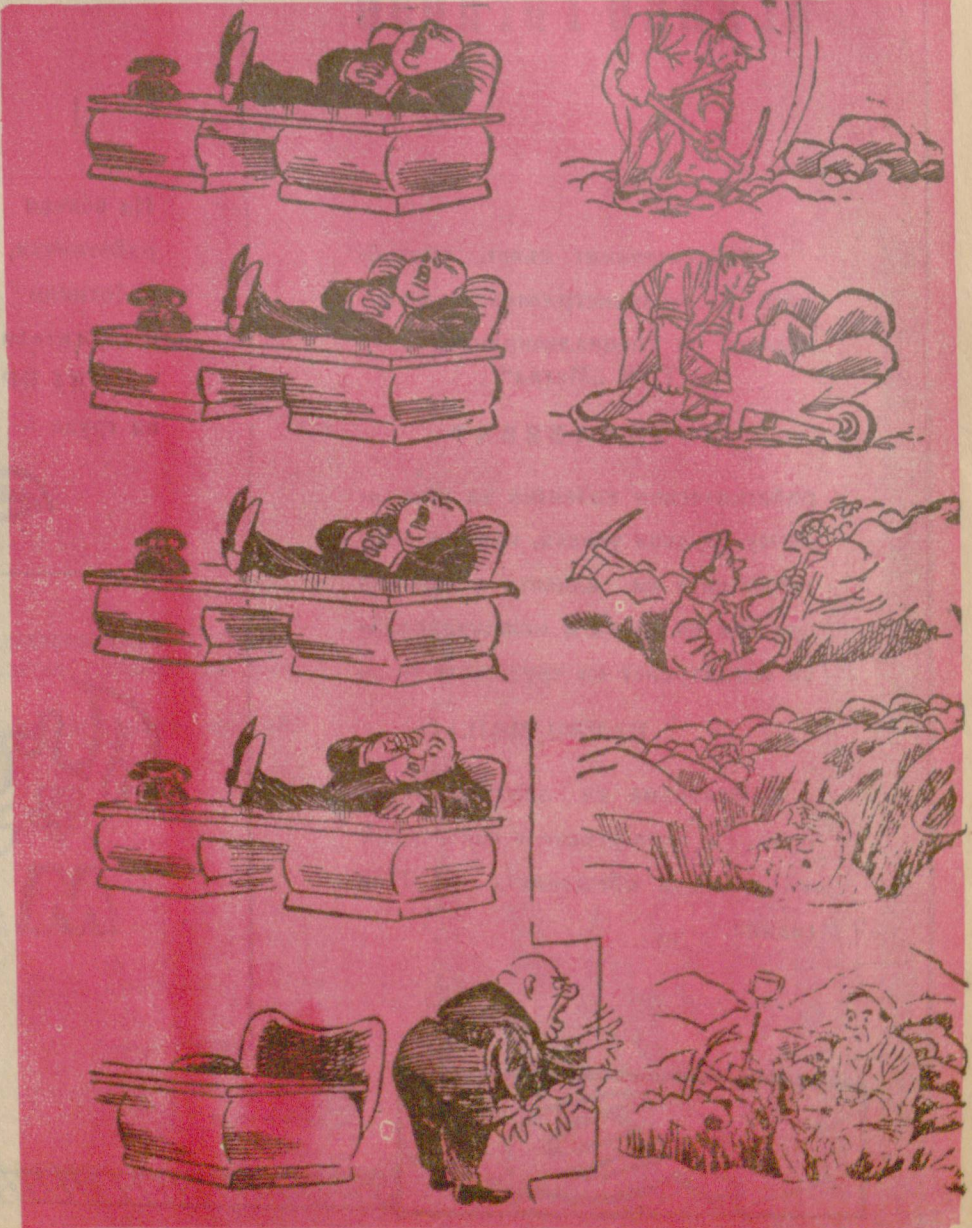
- Това, че си се родил в Рим, съвсем не значи, че си римлянин.
- Поетите се делят на две: талантливи и хонорувани.
- Че някоя се раждат в средата на века, това не значи, че са средновековни хора.
- Тия, които вървят с вятъра, не се страхуват от бури.
- Казаха му, че любовта е най-висшата добродетел и той почна да сменя всеки ден любовниците си.
- Много пътища в живота водят до безпътница.

Лазар ПЕТРОВ

НА ЗАПАД — НИЩО НОВО

РИСУВАН ФЕЙЛЕТОН

Х. БИДСТРУП

КАПИТАЛИСТ — РАБОТОДАТЕЛ И РАБОТНИК

ДИП „Деню Георгиев“ — Велико Търново

Административното, партийното, профсъюзното и комсомолското ръководства

ЧЕСТИТЯТ БОЙНИЯ ПРАЗНИК НА
ТРУДА — 1 МАИ,

на всички работнички, работници и служители.

Пожелаваме ви здраве и щастие, другарки и другари!

Да мобилизираме сили и умение за още по-големи успехи в изпълнение на задачите поставени от Партията и правителството

ДИП „ЕТЪР“ — Велико Търново

ПАРТИЙНОТО, ПРОФСЪЮЗНОТО, КОМСОМОЛСКОТО И АДМИНИСТРАТИВНОТО РЪКОВОДСТВО

най-сърдечно поздравяват работническия колектив по случай 1 МАИ с пожелание за нови трудови успехи за предсрочно изпълнение на петия петгодишен план.

ДПЗХ „Трифон Саралиев“ — Велико Търново

Предоставя на своите клиенти реномираната продукция на предприятието: бели и типови брашна, грис и трици; пшеничено нишесте I качество за производство на локум, бонбони и медицински препарати; пшенично нишесте II качество за апетурна на фини памучни тъкани; десертно нишесте с различен аромат.

Предприятието изкупува всички видове зърнени и фуражни храни, варива и маслодайни семена.

По случай БОЙНИЯ ПРАЗНИК НА ТРУДА И МЕЖДУНАРОДНАТА СОЛИДАРНОСТ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ — 1 МАИ,

ръководството на предприятието ПОЗДРАВЯВА работниците, инженерите, техниците и служителите, както и многобройните си клиенти с пожелание за много успехи в труда и лично щастие.

Завод за телферни двигатели — Велико Търново

Партийното, профсъюзното, комсомолското и административното ръководства при завода ПОЗДРАВЯВАТ работниците, инженерите, техниците и служителите с БОЙНИЯ ПРАЗНИК НА ТРУДА — 1 МАИ, като им пожелават щастие и още по-големи успехи в изграждането на завода и изпълнението на производствените задачи.

АВТОРЕМОНТНО ПРЕДПРИЯТИЕ — ЛЯСКОВЕЦ

На нашия инициативен и трудолюбив колектив — НАЙ-ГОРЕЩИ ПОЗДРАВИ ПО СЛУЧАЙ БОЙНИЯ ПРАЗНИК НА ТРУДА И МЕЖДУНАРОДНАТА СОЛИДАРНОСТ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ — 1 МАИ

Административното, партийното, профсъюзното и комсомолското ръководства ви пожелават здраве, щастие и много успехи във всички начинания.

МАЙ

ПРОМКОМБИНАТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, ДРУГАРКИ И ДРУГАРИ!

С преизпълнен план, с открито чело посрещаме БОЙНИЯ ПРАЗНИК НА ТРУДА — 1 МАИ.

Ръководството на Промкомбина ви благодари за всеотдайния труд, като ви пожелава здраве, сили и нови, още по-големи успехи в преизпълнение на плана.

ЧЕСТИТИМ 1 МАИ И НА НАШИТЕ МНОГООБРОЙНИ КЛИЕНТИ, С ПОЖЕЛАНИЕ ЗА УСПЕХИ В ТРУДА И ЛИЧНО ЩАСТИЕ.

ТПК „МЕТАЛ“ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Управителният съвет, партийното и административното ръководство на специализираната ТПК „Метал“

ПОЗДРАВЯВАТ

работническия колектив за високите му трудови успехи, както и многобройните си клиенти с бойния празник на труда и международната солидарност на трудещите се —

ПЪРВИ МАИ.

Пожелаваме ви здраве, лично щастие и нови успехи в изпълнение на плана и обещанията за 1963 година.

ПРОМКОМБИНАТ — Горна Оряховица

На всички работнички, работници и служители
ЧЕСТИТ ПРАЗНИК
на труда — 1 МАИ!

На вас и вашите семейства пожелаваме здраве и щастие. Нека работим все така упорито и плодотворно, нека се множат успехите ни!
ПЪРВОМАЙСКИ ПРИВЕТ НА НАШИТЕ МНОГООБРОЙНИ КЛИЕНТИ!

ВИНЗАВОД — ЛЯСКОВЕЦ

Първи
МАЙ

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК НА ТРУДА И МЕЖДУНАРОДНАТА СОЛИДАРНОСТ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ — ПЪРВИ МАИ.

драги работнички, работници, специалисти и служители!

Нека все така упорито работим за разцвета на скъпата ни Родина. Пожелаваме ви здраве, лично щастие и още по-големи успехи в преизпълнение на задачите, поставени от Партията и правителството.

ПЪРВОМАЙСКИ ПОЗДРАВИ на всички наши клиенти, на ТКЗС и ДЗС — наши доставчици на грозде.
ДА ЖИВЕЕ БОЙНИЯТ ПРАЗНИК НА ТРУДА — 1 МАИ!

ОТ РЪКОВОДСТВОТО

1 МАЙ

ДЪРЖАВНИ ЗАХАРНИ ЗАВОДИ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

Колективът на Държавни захарни заводи — Горна Оряховица посреща Деня на международната солидарност на трудещите се — ПЪРВИ МАЙ, с високи трудови успехи. Той изпълни плана за четиримесечието още на 13 април и до края на месеца ще даде надпла нова продукция за повече от 1 174 000 лева.

Заводският партийен комитет, управлението, заводският профкомитет и заводският комитет на ДКМС

ПОЗДРАВЯВАТ

за тези големи успехи всички работнички, работници, техници, инженери и служители и им честитят Първи май.

ГПП „ХЛЕБНА ПРОМИШЛЕНОСТ“ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

По случай БОЙНИЯ ПРАЗНИК НА ТРУДА И
МЕЖДУНАРОДНАТА СОЛИДАРНОСТ НА ТРУ-
ДЕЩИТЕ СЕ — 1 МАЙ,

поздравяваме сърдечно ЦЕЛИЯ КОЛЕКТИВ И
КЛИЕНТИТЕ НИ!

СКЪПИ ДРУГАРКИ И ДРУГАРИ!

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДКМС ви благодарят за постигнатите добри резултати по изпълнение на плана по всички показатели. Пожелаваме ви здраве, щастие и нови успехи през 1968 година.

ДИП „РЕКОРД“ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

Двадесет и четвъртия свободен 1 МАЙ трудовият колектив посреща с преизпълнен план. Ръководството на предприятието благодарни на всички работнички, работници, майстори, специалисти и служители за постигнатите успехи, като поздравява всички с

БОЙНИЯ ПРАЗНИК НА ТРУДА —
1 МАЙ.

Пожелава им лично щастие и много ус-
пехи в труда.

ДТП „НАРМАГ“ ВЪРНОВО

Ръководството на ДТП „Народен магазин“ — Велико Търново ЧЕСТИТИ ПЪРВИ МАЙ — БОЙНИЯ ПРАЗНИК НА ТРУДА И МЕЖДУНАРОДНАТА СОЛИДАРНОСТ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ на всички работници, служители и многобройните си клиенти, като им ПОЖЕЛАВА лично щастие, здраве и нови успехи в борбата за процъфтяване на социалистическата ни Родина.

НОЖАРСКА ФАБРИКА „СЪРП И ЧУК“ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

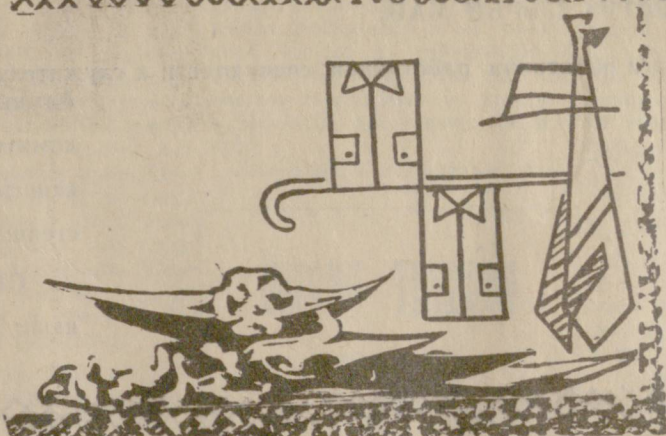
ЧЕСТИТ ПРАЗНИК НА ТРУДА —
1 МАЙ,

на всички работници, инженери, техници, служители и на нашите клиенти.

Най-сърдечно ви поздравяваме за упорития труд, за предсрочно изпълнение на плана. Пожелаваме ви здраве, щастие и нови успехи в изпълнението на плана и обещанията за 1968 година.

Пожелават им крепко здраве, бодрост, лично щастие и нови успехи в борбата за превръщане на завода в образцово социалистическо предприятие в чест на 25-годишния юбилей на социалистическата революция в България.

Честит празник и на всички кооператорки и кооператори-цвеклопроизводители и на многобройните ни клиенти. Пожелаваме им още по-чести и щастливи дни и нови успехи в строителството на социализма в нашата Родина.

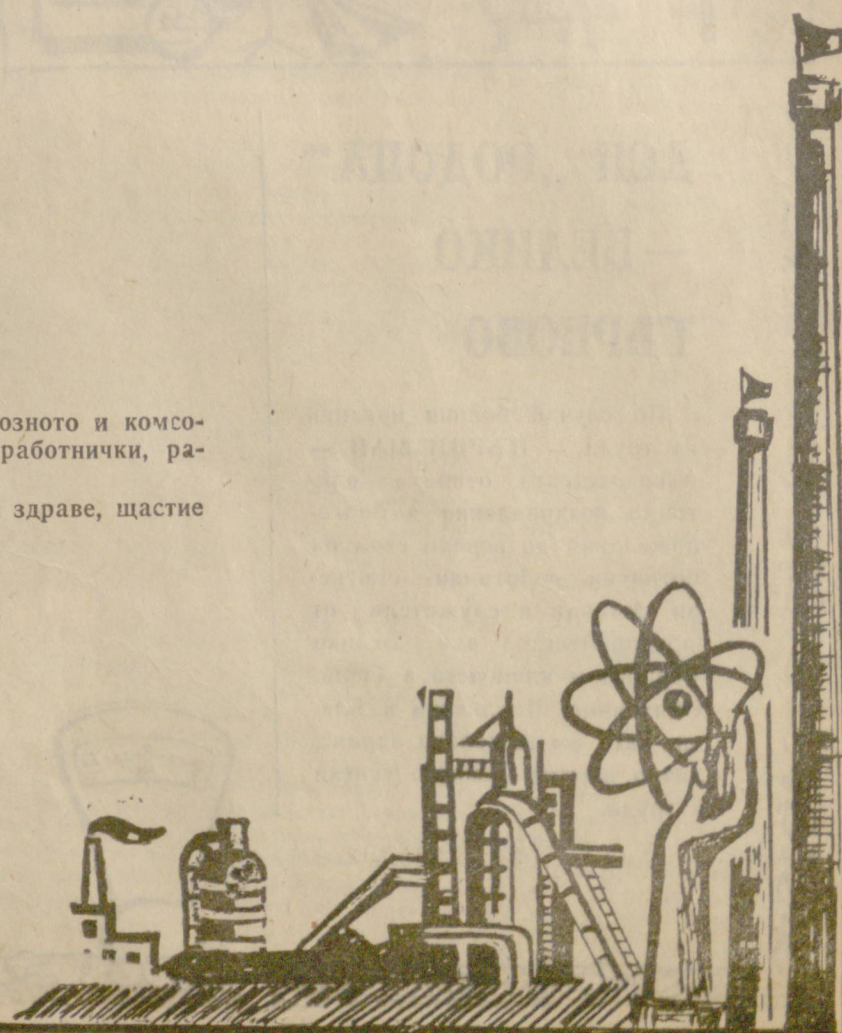
ЗСБИ „ГЕОРГИ ТЕРЗИЕВ“ — СВИЩОВ

ПО СЛУЧАЙ БОЙНИЯ ПРАЗНИК НА ТРУДА
И МЕЖДУНАРОДНАТА СОЛИДАРНОСТ
НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ — 1 МАЙ,

административното, партийното, профсъюзното и комсомолското ръководства поздравяват всички работнички, работници, специалисти и служители.

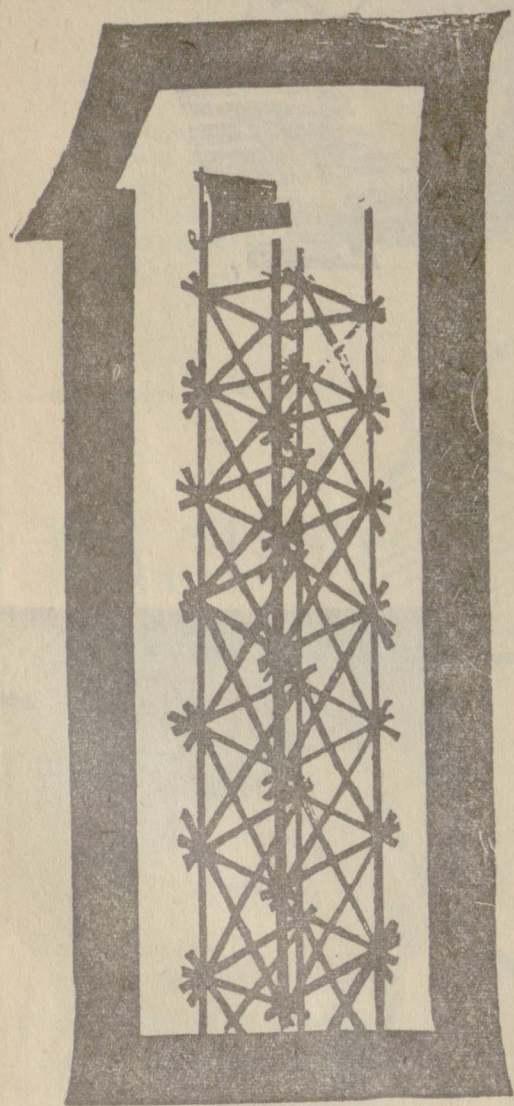
На вас и вашите семейства пожелаваме здраве, щастие и нови, още по-големи трудови успехи.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК НА ТРУДА — 1 МАЙ И НА
НАШИТЕ МНОГООБРОЙНИ КЛИЕНТИ!

Окръжен
кооперативен съюз --
Велико Търново

Честит празник

По случай
БОИНИЯ
ПРАЗНИК
НА ТРУДА
И МЕЖДУНАРОДНАТА
СОЛИДАРНОСТ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ — 1 МАЙ
ръководството на
ОКС

ПОЗДРАВЯВА
всички кооператори,
кооператори, механизатори,
животновъди, специалисти,
ръководители на ТКЗС,
всички служители от
централното управление,
работници и служители от
кооперативната промишленост
и търговията.

ТПК „МАСИВ“ —

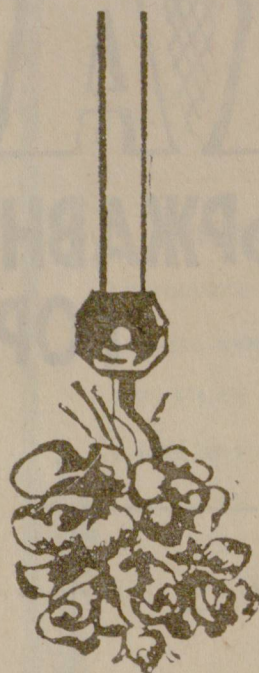
ВЕЛИКО ТЪРНОВО

На целия наш трудолюбив и неуморен колектив

ЧЕСТИТ ДА Е БОИНИЯТ ПРАЗНИК
НА ТРУДА — 1 МАЙ!

Нека все така упорито работим за
разцвета на социалистическата икономика.

Бъдете здрави, бодри и щастливи,
скъпи другарки и другари от нашия
колектив!

ДИП „Първи май“ —

Велико Търново

ЧЕСТИТ ПЪРВИ МАЙ,
ДРАГИ РАБОТНИЦИ,
ИНЖЕНЕРИ, ТЕХНИЦИ
И СЛУЖИТЕЛИ!

Ръководството на
предприятието ви по-
здравява с БОИНИЯ
ПРАЗНИК НА ТРУДА И
МЕЖДУНАРОДНАТА
СОЛИДАРНОСТ НА
ТРУДЕЩИТЕ СЕ —
1 МАЙ.

На вас и вашите
семейства пожелаваме
здраве, щастие и
още по-големи
сполуки в изпълнението
на производствения
план.

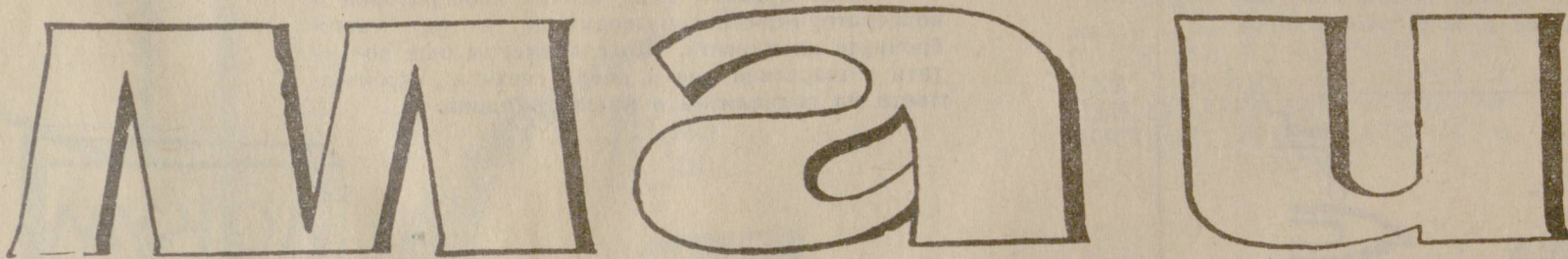

МАШИНОСТРОИТЕЛЕН
ЗАВОД — ПАВЛИКЕНИ

Трудовият колектив на завода посреща
БОИНИЯ ПРАЗНИК НА ТРУДА
И МЕЖДУНАРОДНАТА СОЛИДАРНОСТ
НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ
1 МАЙ

с високи трудови успехи.

Административното ръководство,
партийното бюро, профкомитетът и
комитетът на ДКМС поздравяват
всички работници, работници,
инженери, техници и служители
с празника и постигнатите
успехи с пожелание за крепко
здраве и нови успехи в съревнованието
в чест на 25-ГОДИШНИНАТА НА
СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ.

ДСП „БУЛГАРПЛОД“ —
КЛОН ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ

ЧЕСТИТ ПЪРВИ МАЙ,

драги работници, работнички, специалисти и служители!

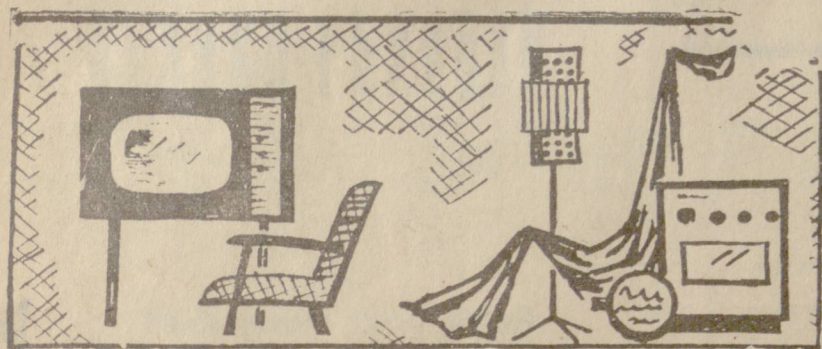
Административното ръководство,
партийното бюро, профкомитетът и
комитетът на ДКМС най-горещо ви
поздравяват с празника. На вас и
вашите семейства пожелаваме
здраве, щастие и успехи през
предстоящата кампания.

СЪРДЕЧНИ ПЪРВОМАЙСКИ ПОЗДРАВИ
на всички ТКЗС —
наши доставчици на плодове и зеленчуци!

От все сърце желае на всички
здраве, лично щастие и много
успехи в борбата за изпълнение
на задачите, поставени от
Партията и Правителството.

ДА ЖИВЕЕ ПЪРВИ МАЙ!

ДСП „РОДОПА“
— ВЕЛИКО
ТЪРНОВО

По случай бойния празник
на труда — ПЪРВИ МАЙ —
ръководството отправя най-топли
поздравления и благопожелания
до всички свои работници,
работници, инженери, техници
и служители от предприятието
във Велико Търново и клоновете
в Горна Оряховица, Павликени и
Елена, като им пожелава здраве,
лично щастие и много успехи
в труда.

ЗАВОД
ЗА АВТОМАТИЧНИ
ВЕЗНИ — ЛЯСКОВЕЦ

ПРОИЗВЕЖДА ЗА ВЪТРЕШНИЯ ПАЗАР И ИЗНОС:
Везни циферблатни тип „Пощенска“ 2 кг
Везни циферблатни с фаянсово блюдо 5 кг
Везни циферблатни с дълбок месингов тас 5 кг
Везни циферблатни с фаянсово блюдо 10 кг
Везни циферблатни с дълбок месингов тас 10 кг
Везни циферблатни с бебешко корито 10 кг
Везни циферблатни бързодействащи с кръгъл
циферблат от 20, 50, 100, 200, 300, 500 и 1000 кг
Ръстотегломер 150 кг
Домакинска везна 10 кг
Настолна везна 10 и 20 кг
Циферблатни глави за дозатори от 20 до 1500 кг
Плюс-минусова циферблатна везна 30 кг

Заб. Циферблатните везни с кръгъл циферблат
от 200, 300, 500 и 1000 кг са снабдени с тариращ
механизъм, с който теглоспособността им се
увеличава съответно на 300, 450, 750 и 1500 кг.
Справки и подробни сведения: отдел Пласмент,
телефон 4-81-81.

По случай БОИНИЯ ПРАЗНИК
НА ТРУДА
1 МАЙ

ръководството на завода най-сърдечно
поздравява всички свои работници,
инженери, техници и служители,
като им пожелава лично щастие
и много успехи в труда.

ДИП „Строителни
материали“ —
Велико Търново

По случай БОИНИЯ ПРАЗНИК НА ТРУДА И
МЕЖДУНАРОДНАТА СОЛИДАРНОСТ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ —
1 МАЙ административното ръководство,
партийното бюро, профкомитетът и
комитетът на ДКМС отправят най-топли
поздравления и благопожелания до
всички работници, работнички, ИТР
и служители и нашите многобройни
клиенти.

Пожелаваме ви здраве, щастие и
нови трудови успехи.

ДЪРВООБРАБОТВАЩ ЗАВОД „Д. БЛАГОЕВ“ —

ВЕЛИКО ТЪРНОВО

СЪРДЕЧНИ ПОЗДРАВИ
ПО СЛУЧАЙ БОИНИЯ ПРАЗНИК НА ТРУДА
И МЕЖДУНАРОДНАТА СОЛИДАРНОСТ
НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ
1 МАЙ

на всички работнички, работници,
специалисти, служители и на
многобройните ни клиенти!
Пожелаваме на вас и вашите
семейства здраве, щастие и
още по-големи трудови успехи.

ОТ РЪКОВОДСТВОТО

